

Tato práce se zabývá architekturou Josefa Pleskota z hlediska problematiky novostavby v historickém prostředí. K prezentaci přístupu Josefa Pleskota k historické architektuře bylo vybráno pět příkladů: nerealizovaný projekt obchodního domu Senquar na náměstí v Litomyšli, dostavba radnice v Benešově, průchod valem Prašného mostu v Jelením příkopě, rekonstrukce zámeckého pivovaru v Litomyšli a zastřešení dvora Nostického paláce. Vybrané stavby pokrývají časové rozmezí od roku 1992 do roku 2009. Téma práce si vyžádalo studium publikací zaměřených na historickou architekturu a zároveň studium architektonických periodik zaměřených na současnou architekturu. Podstatná část textu o jednotlivých stavbách je věnována stavebnímu vývoji památky a popisu jejího kontextu. Popis historického vývoje stavby se prohná s popisem jejího aktuálního formálního působení. Formální působení stavby je porovnáváno s vlastním komentářem Josefa Pleskota, uvedeným většinou v architektonických studiích či doprovodných zprávách ke stavebním projektům. Každá stavba, která je v práci rozebírána, se vyznačuje odlišným přístupem k historickému prostředí. Všechny stavby spojuje architektovo specifické vnímání idey a materie v architektuře. V závěru práce jsou představeny různé směry v památkové péči. Jsou rozlišovány podle toho, jakou část architektonického díla při své ochraně upřednostňují - ideu či materii. Přístup Josefa Pleskota k historickému prostředí je pak analyzován na základě jeho vlastních názorů o smyslu architektury. V konečné části závěru je představen názor, který polemizuje s architektoým přístupem k historickému prostředí.